

Šalys pagrindinėje byloje

Pareiškėja: *Asociación Española de Productores de Vacuno de Carne – ASOPROVAC*

Atsakovė: *Administración General del Estado*

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1307/2013⁽¹⁾ 4 straipsnis bei 32 straipsnio 2 dalis ir 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1306/2013⁽²⁾ 60 straipsnis turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai Karaliaus dekretas 41/2021, kuriame, siekiant išvengti dirbtinio sąlygų sukūrimo perleidžiant valstybei priklausančius bendro naudojimo daugiamečius žolynus paramos gavėjams, kurie jais nesinaudoja, nustatyta, kad ganyti leidžiama tik tuo atveju, jei ganyklose ganomi nuosavos valdos gyvuliai?
2. Ar Reglamento (ES) Nr. 1306/2013 60 straipsnis dėl dirbtinio sąlygų sukūrimo siekiant gauti paramą turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai Karaliaus dekretas 41/2021, kuriame nustatyta prielaida, kad siekiant gauti paramą sąlygos dirbtinai sukuriamos tais atvejais, kai žemės ūkio veikla – ganymas valstybei priklausančiuose bendro naudojimo daugiamečiuose žolynuose – vykdoma ganant gyvulius, kurie nėra nuosavos paramos prašytojo valdos gyvuliai?
3. Ar Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai 2014 m. gruodžio 19 d. Karaliaus dekretas 1075/2014, pagal kurį ganymas žemės ūkio paskirties žemėje negali būti laikomas veikla, skirta tai žemei išlaikyti ganyti tinkamos būklės?
4. Ar Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies c punktas turi būti aiškinamas taip, kad pagal jį draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai 2014 m. gruodžio 19 d. Karaliaus dekretas 1075/2014, pagal kurį asmenys, turintys tik neišimtinę teisę ganyti gyvulius jiems nepriklausančioje žemėje ir perleidžiantys šią teisę trečiajam asmeniui, kad jis naudotų žolynus savo gyvuliams šerti, nevykdo žemės ūkio veiklos, numatytos minėto 4 straipsnio 1 dalies c punkto i papunktyje?
5. Ar Reglamento (ES) Nr. 1307/2013 4 straipsnio 1 dalies b ir c punktai turi būti aiškinami taip, kad pagal juos draudžiamas nacionalinės teisės aktas, kaip antai 2014 m. gruodžio 19 d. Karaliaus dekretas 1075/2014, pagal kurį asmenys, turintys tik neišimtinę teisę ganyti gyvulius jiems nepriklausančioje bendro naudojimo žemėje, negali būti laikomi žolynų, dėl kurių suteikiama tokia teisė ganyti, valdytojais siekiant vykdyti veiklą, skirtą šiai žemės ūkio paskirties žemei išlaikyti ganyti tinkamos būklės?

⁽¹⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1307/2013, kuriuo nustatomos pagal bendros žemės ūkio politikos paramos sistemas ūkininkams skiriamų tiesioginių išmokų taisyklės ir panaikinami Tarybos reglamentas (EB) Nr. 637/2008 ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 73/2009 (OL L 347, 2013, p. 608).

⁽²⁾ 2013 m. gruodžio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1306/2013 dėl bendros žemės ūkio politikos finansavimo, valdymo ir stebėsenos, kuriuo panaikinami Tarybos reglamentai (EEB) Nr. 352/78, (EB) Nr. 165/94, (EB) Nr. 2799/98, (EB) Nr. 814/2000, (EB) Nr. 1290/2005 ir (EB) Nr. 485/2008 (OL L 347, 2013, p. 549).

2022 m. lapkričio 24 d. Europos Komisijos pateiktas apeliacinis skundas dėl 2022 m. rugsėjo 14 d. Bendrojo Teismo (šeštoji išplėstinė kolegija) priimto sprendimo sujungtose bylose T-371/20 ir T-554/20 *Pollinis France* / Komisija

(Byla C-726/22 P)

(2023/C 112/24)

Proceso kalba: anglų

Šalys

Apeliantė: Europos Komisija, atstovaujama S. Delaude, C. Ehrbar, G. Gattinara

Kita proceso šalis: *Pollinis France*

Apeliantės reikalavimai

Apeliantė Teisingumo Teismo prašo:

- panaikinti skundžiamą sprendimą,
- priteisti iš kitos proceso šalies bylinėjimosi išlaidas, susijusias su bylomis T-371/20 ir T-554/20, taip pat su apeliaciniu procesu.

Apelacinio skundo pagrindai ir pagrindiniai argumentai

Grįsdama savo apeliacinį skundą Europos Komisija remiasi dviem pagrindais.

1. Bendrasis Teismas klaidingai išaiškino Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmoje pastraipoje esančią sąvoką „klausimas, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“.

Bendrasis Teismas klaidingai taikė sąvoką „klausimas, dėl kurio institucija dar nėra priėmusi sprendimo“, nes Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmos pastraipos taikymą apribojo klausimais, kurie yra pateikti arba netrukus bus pateikti svarstyti institucijoje.

2. Bendrasis Teismas padarė teisės klaidą vertindamas, ar „dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui“, kaip tai suprantama pagal Reglamento Nr. 1049/2001 4 straipsnio 3 dalies pirmą pastraipą. Antrasis pagrindas turi dvi dalis.

Pirma, Bendrasis Teismas pateikė savąjį ginčijamų sprendimų išaiškinimą ir nurodė prieštarigus motyvus.

Antra, Bendrasis Teismas klaidingai nusprendė, kad Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai, ir Komitetų procedūros standartinės taisyklės yra nesvarbūs siekiant įvertinti, ar „dokumento atskleidimas rimtai pakenktų institucijos sprendimų priėmimo procesui“. Be to, siekdamas įvertinti svarbius veiksmus jis netaikė teisingų teisinių standartų ir nuoseklių įrodymų visumos kontekste neįvertino svarbių veiksmų.

**2022 m. gruodžio 2 d. Tribunal de première instance de Liège (Belgija) pateiktas prašymas priimti
prejudicinį sprendimą byloje *Casino de Spa SA ir kt.***

(Byla C-741/22)

(2023/C 112/25)

Proceso kalba: prancūzų

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Tribunal de première instance de Liège

Šalys pagrindinėje byloje

Ieškovai: Casino de Spa SA ir kt.

Atsakovė: Belgijos valstybė (SPF Finances)

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 2006 m. lapkričio 28 d. Tarybos direktyvos 2006/112/EB dėl pridėtinės vertės mokesčio bendros sistemos 135 straipsnio 1 dalies i punktas ir neutralumo principas turi būti aiškinami kaip draudžiantys skirtingą valstybės narės požiūrį į panašių paslaugų teikimą, darant prielaidą, kad panašios paslaugos, viešosios įstaigos Nacionalinės loterijos siūlomos internetinės loterijos, yra neapmokestinamos pridėtinės vertės mokesčiu, o kiti privačių operatorių organizuojami internetiniai azartiniai lošimai apmokestinami pridėtinės vertės mokesčiu?